اگر به اندازه ی کوه احد طلا داشته باشم، این باعث خوشحالی من خواهد بود که سه شب بر من نگذرد مگر اینکه چیزی از آن نزدم باقی نماند جز آنچه برای پرداخت بدهی نگه می دارم.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لو كان لِي مِثلُ أُحُدٍ ذَهَبًا، لَسرَّنِي أَنْ لا تَمُرَّ علَيَّ ثَلاثُ لَيَالٍ وَعِندِي منه شَيءٌ إلاَّ شَيءٌ أَرْصُدُهُ لِدَينٍ»: «اگر به اندازه ی کوه احد طلا داشته باشم، این باعث خوشحالی من خواهد بود که سه شب بر من نگذرد مگر اینکه چیزی از آن نزدم باقی نماند، جز آنچه برای پرداخت بدهی نگه می دارم».

[صحیح است] [متفق علیه، این لفظ بخاری است]

اگر به مقدار کوه احد طلای خالص می داشتم همه ی آنها را در راه الله انفاق می کردم و از آن فقط به مقداری نزد خود باقی می گذاشتم که بدهی ام را بپردازم و به حقوقی که دیگران بر من دارند رسیدگی کنم.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3850